

leger på langs leger på langs leger på langs leger på

Bare man er lege...

«Alf Brodal fikk en sønn, Per Brodal. Han er professor i medisin ved Anatomisk institutt, Universitetet i Oslo.»

Klartekst, Universitetsforlagets magasin

Endelig på kartet

«Helserevolusjon startet i Drammen»

Tittel i *Drammens Tidende* etter pressekonferansen i Drammen om statlig overtakelse av sykehusene

Den tid, den sorg

«At staten overtar sykehusene betyr ikke at fylkene får mindre å gjøre. Fylkene skal bli tillagt nye oppgaver, men hva dette blir, er ennå for tidlig å si noe eksakt om, sier han.»

Statsminister Jens Stoltenberg til *Drammens Tidende*

Barn i krig

«Nå blir det krig

Ripnes lover å kjempe for barneavdelingen»

Tidens Krav om nedleggelse av barneavdelingen ved sykehuset i Kristiansund

Nei til norsk

«Den engelske legen ville ikkje lære seg norsk, mista legelisensen og blei nekta vidare arbeid ved Fylkessjukehuset i Lærdal. No krev han ei klekkeleg erstatning frå fylkeskommunen.»

Bergens Tidende

Dei faste postane

«Denne veka kom den årlege meldinga om at rødvinn er sunt.»

Are Kalvø, i «Hallo i uken», *NRK P2*

Triste tilstander

«Den store helseundersøkelsen i Nord-Trøndelag, HUNT, kan gi enhver nordtrønder mest lyst til å stikke hodet under dyna – og bli værende.»

Adresseavisen

Ikke riktig om feil

«Det var ikke riktig slik mange aviser skrev, at et sykehus sendte en eldre dame hjem med feil gebiss, feil strømpebukse og bare en sko i veska. Det var riktig gebiss, riktig strømpebukse og riktig sko som ble hjemsendt. Og feil dame.»

Dagbladet under overskriften «Vi hjelper norsk pressepalten»

Ta sjansen

«57 zigøynere, indlagt på hospital i Rumænien etter at have spist råddent hestekjød, har bedt om at blive sendt hjem. De mener, hospitalsmaden er så dårlig, at de foretrekker at tage chansen igen med hestekjødet.»

Berlingske Tidende

leger på tvers leger på tvers leger på tvers leger på t

Humoristiske opplevelser fra legelivet publiseres anonymt, men sendes inn med navn og adresse. Rett til å redigere historiene forbeholdes.

Adresse: HumorRedaktøren, Tidsskrift for Den norske lægeforening, Postboks 1152 Sentrum, 0107 Oslo. Telefaks 23 01 52 90. E-post: stein.tyrdal@ulleval.no

Vi har fått inn en kommentar til vår spalte i nr. 29/2000 om Arthur Arntzen sitt spørsmål «når så du sist noen komme smilende ut av et offentlig kontor?»

Otoskopi

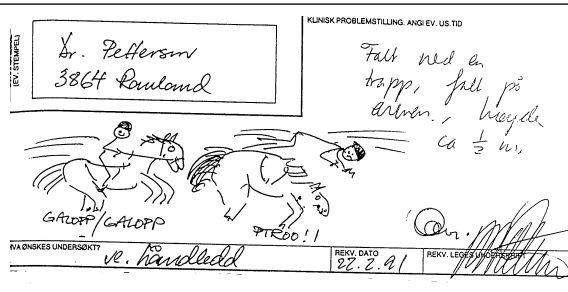
Jeg kom på en opplevelse fra legevakten i Kristiansand en påske for noen år siden. Det var en av de dagene da det bare kokte på venteværelset og kun de friskeste fikk sitteplass. Ventetiden ble til timer. Noen ble jo etterhvert utålmodige og ble litt indignert av at andre ble prioritert.

Omsider kom de inn, paret med sitt lille barn på 3–4 år som hadde ørebetennelse. De var ampre over å ha sittet og ventet i flere timer. Barnet hadde otitt og foreldrene fikk råd om symptombehandling og beskjed om å se det an noen dager (det gjorde ikke situasjonen noe lettere).

En av foreldrene spurte om jeg kunne se vedkommende i sitt ene øret, som var under behandling for en infeksjon, for å se hvordan det var blitt. «Jeg skal betale,» var kommentaren.

Ukens Pettersen er hentet fra hestesporten

Rideulykke. Rtg ve. Håndledd. Røntgenbeskrivelse: Ve. håndledd: R: Greensticfractur i distalke. Radius. Der er også fractur i epifysen på ulna.

ta ren. Mitt svar var: «Du behøver ikke betale, bare sett fingeren i det andre øret, så jeg ikke lyser gjennom.» Spontant satt vedkommende fingeren i øret, mens jeg otoskoperte det andre! Jeg ventet meg en riktig annen reaksjon. Jeg tok jo en sjanse. Men plutselig oppdager ektefellen hva vedkommende gjør, og istedenfor å skjelle meg ut bryter de begge ut i latter. De ler seg ut av behandlingsrommet, gjennom køen på legevakten så alle stuser på hvilken behandling de fikk.

Sykepleierne kom til og spurte hva jeg hadde gjort med dem, og jeg fortalte om det lille opptrinnet. I ettertid ser jeg at det var en risiko å ta med å be pasienten stikke fingeren i øret. Vedkommende var jo godt voksen, og jeg kunne ha fått en hel annen reaksjon.

– *Legevaktstlege i sør*

Ja, noen ganger er lykken bedre enn fortannen. Er man i tvil om man skal bruke humor, kan man spørre seg om man har sympati for vedkommende. Har man det, går det som oftest bra. Har man det ikke, bør man la være.

Legevaktjournal

Etylpåvirket, men går på egen hånd.

– *Onkolog in spe*

Du verden! Personlig ville jeg aldri kunne gå på hendene selv om jeg var aldri så edru. Ha en opplyst uke med eller uten otoskop.

– *Stein Tyrdal, HumorRedaktør*